

A fost odata un om ...

Un om printre alte sute de oameni...A rasarit într-o zi de iulie,a trait frumos si apoi a plecat, linistit si cuminte, într-o seara de mai...Celor ce l-au iubit, le-a ramas vina de a fi în viata. Celor pe care i-a iubit, i-a înnobilat cu un crâmpei din lumina lui.

A trudit greu si-n zi de duminica si poate de aceea a obosit prea devreme...

A iubit cu pasiune, risipindu-și sufletul celorlalti si poate de aceea inima lui a stat prea devreme... A fost dascal, dar unul dintre aceia pentru care titlurile sunt haine ce doar îmbraca o frunte luminata.

A iubit si a fost părinte: parinte de copii, parintele unei facultati. Pe copii i-a iubit, daruindu-le sângele si carnea lui ; Facultatea a iubit-o dăruindu-și sufletul și înțelepciunea lui, dăruindu-se ...

A luptat mândru, uneori prea mândru, încercand sa fie călăretul, calul si spada si cel de deasupra si cel din vâltoare!

A iubit cu tandrete, cu gingasie, cu daruire, a iubit oamenii, a iubit viata, a iubit cartea. A absolvit Academia de Studii Economice din Bucuresti in 1965, îmbratisand profesia de dascal din anul 1968 ; a urcat treapta cu treapta toate gradele universitare, devenind doctor în stiinte economice in 1989 si profesor universitar în anul 1994.

A păstorit generatii intregi de studenti,dăruindu-le lumina, cultura, iubire si pentru ca a înteles sa trăiasca dăruind, atunci cand viata i-a permis, a luptat sa daruiasca viata unei noi si mandre școli, Facultatea de Stiinte Economice pe care uneori, o numea ”copilul meu...” Promotor al noului dar si continuator al traditiei, a fost printre membri fondatori ai Universitatii, în anul 1990.

Ca primul Decan al Facultatii de Stiinte Economice a condus cu tact si înțelepciune destinele ei, destinele oamenilor ei, luptând si reusind obținerea acreditarii Facultatii in anul 2002.

Uneori a gresit, uneori a obosit, uneori a trudit prea mult, dar niciodata nu a depus armele! A fost cu adevarat “**omul care sfințește locul!**” Celor ce l-au cunoscut obișnuia sa le spuna zâmbind în coltul gurii : ”copacii mor în picioare...” Si într-o zi a plecat, poate grabit, lăsându-ne dor si durere....Durerea si dorul pentru cel care, mai presus de grade, titluri sau averi, mai presus de toate, a fost un Om...**Omul Mihail Serban Voiculescu.**

Dumnezeu sa-l odihneasca!